

## USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Ondřeje Mrákoty, soudkyně Michaely Bejčkové a soudce Vojtěcha Šimíčka v právní věci žalobkyně: **Gumárny Zubří, akciová společnost**, Hamerská 9, Zubří, zastoupena advokátem Mgr. Markem Svojanovským, Dvorek 16, Laškov, proti žalovanému: **Státní úřad inspekce práce**, Kolářská 451/13, Opava, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 12. 2024, čj. 6005/1.30/20-18, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě – pobočky v Olomouci ze dne 21. 1. 2026, čj. 65 Ad 2/2025-37,

### t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobkyni **s e v r a c í** soudní poplatek za kasační stížnost ve výši **5 000 Kč**, který bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu k jejím rukám do 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

### O d ů v o d n ě n í :

[1] Oblastní inspektorát práce pro Jihomoravský kraj a Zlínský kraj rozhodl o ručení žalobkyně za úhradu pokuty ve výši 1 850 000 Kč, uložené společnosti Minaki property s.r.o. v likvidaci, a to za přestupek podle § 140 odst. 1 písm. e) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti (ZOZ). Proti rozhodnutí oblastního inspektorátu práce podala žalobkyně odvolání, jež žalovaný shora označeným rozhodnutím zamítl a potvrdil tak rozhodnutí o ručení žalobkyně. Krajský soud zamítl následně podanou žalobu.

[2] Nyní žalobkyně (stěžovatelka) brojí proti rozsudku krajského soudu kasační stížností. Tu však nelze projednat. Kasační stížnost je totiž opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví (§ 102 s. ř. s.). Musí tedy kvalifikovaně zpochybňovat právě rozhodnutí soudu, proti němuž brojí.

[3] Stěžovatelka napadla rozsudek krajského soudu z důvodu podle § 103 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s., tedy z důvodu nesprávného posouzení právní otázky a vady týkající se skutkové podstaty, pro kterou měl krajský soud rozhodnutí správního orgánu zrušit. Kasační stížnost ovšem neobsahuje žádnou polemiku se závěry krajského soudu v napadeném rozsudku. Stěžovatelka v kasační stížnosti pouze zestručňuje žalobu a v částech svou žalobní

argumentaci doslovně přebírá. Pouhá zmínka o tom, že zásadní právní otázky nebyly krajským soudem správně posouzeny (bez bližšího vymezení, v čem krajský soud konkrétně pochybil), je v daném ohledu zcela nedostatečná.

[4] Stěžovatelka v kasační stížnosti uvádí, že byla chybně vymezena hranice náležité péče potenciálního ručitele, tedy za jakých okolností měla a mohla zjistit, že společnost Minaki property umožňuje výkon nelegální práce. Shodné argumenty uvedla v čl. II bodě 1 žaloby. Totéž platí o „*druhé právní otázce*“, zda správní orgány mohly rozhodnout o vzniku ručení stěžovatelky ve vztahu k úhrnné sankci, nebo tím překročily své zákonné kompetence.

[5] Stěžovatelka v kasační stížnosti dále rozvádí obě uvedené námitky. „*Opakovaně nastoluje*“ onu druhou právní otázku, neboť se podle ní NSS v předchozím rozsudku ze dne 22. 12. 2023, čj. 3 Ads 261/2022-27, č. 4570/2024 Sb. NSS, odchýlil od zákonného rámce. Za správné naopak považuje závěry rozsudku krajského soudu ze dne 22. 8. 2022, čj. 60 Ad 1/2022-64. Domnívá se, že ručení se vztahuje toliko k přestupku podle § 140 odst. 1 písm. e) ZOZ, nikoliv k jiným skutkovým podstatám. Totožnou argumentaci stěžovatelka uvedla v čl. II bodech 2 a 3 žaloby.

[6] Další dílčí námitka spočívá v tom, že zákonodárce nedostatečně transponoval směrnici Evropského parlamentu a Rady 2009/52/ES, přičemž přímý účinek směrnice je vyloučen a soud není oprávněn dotvářet zákon. Proto může správní orgán rozhodovat pouze o tom, zda ručení vzniklo a kdo je ručitelem, nikoliv o rozsahu ručení. Shodné argumenty lze nalézt v čl. II bodech 4-7 žaloby.

[7] Stěžovatelka v kasační stížnosti rovněž sděluje, že ručitel má mít všechny námitky jako uznaný přestupce, tedy i ohledně výše sankce. Uložená pokuta pro ni byla údajně likvidační. Totožné argumenty uvedla již v čl. II bodech 9 a 10 žaloby.

[8] Poslední okruh námitek se týká otázky, zda stěžovatelka věděla nebo mohla vědět o nelegálním zaměstnávání cizinců. Správním orgánům vytýká, že zamítly důkazy svědeckými výpověďmi. Také uvádí, že spoléhala na prohlášení společnosti Minaki property, podle něhož tato společnost zaměstnávala pouze osoby s platným pobytovým a pracovním oprávněním. Rovněž se domnívá, že pouhá dispozice osob schengenským vízem nemůže vést k závěru o nelegálním pobytu či práci. Shodné argumenty stěžovatelka uplatnila v čl. II bodě 11 žaloby.

[9] S veškerou výše popsanou argumentací se vypořádal již krajský soud v bodech 16-28 napadeného rozsudku [ostatně stěžovatelka ani neuplatnila kasační důvod podle § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s.].

[10] Role správních soudů nespočívá v tom, aby v reakci na stále stejná účastníková tvrzení opisovaly závěry z napadených rozhodnutí, která přezkoumávají. Takový postup by účastníkovi nic nepřinesl. Je-li však účastníková argumentace stále totožná, mohou soudy jen stěží činit něco jiného. Věcí se totiž mohou zabývat jen se stejnou mírou péče, jakou svému podání věnoval sám účastník.

[11] V této věci nebyly uplatněny žádné skutečné kasační důvody. Kasační stížnost se nijak nesnaží polemizovat s rozsudkem, který napadá. Protože je kasační argumentace převzata z žaloby, je zjevné, že kasační stížnost ani částečně nezpochybňuje rozhodovací důvody krajského soudu, ale výlučně míří proti postupu a rozhodovacím důvodům žalovaného. Taková kasační stížnost je nepřipustná (§ 104 odst. 4 s. ř. s.), neboť se opírá jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103 s. ř. s. Podobné kasační stížnosti NSS již

pokračování

v minulosti odmítl a vysvětlil, proč není v takových případech třeba vyzývat účastníka k tomu, aby kasační důvody formuloval znovu a lépe (srov. usnesení NSS ze dne 10. 9. 2009, čj. 7 Afs 106/2009-77, č. 2103/2010 Sb. NSS, ze dne 28. 5. 2020, čj. 9 Azs 101/2020-17, body 11-12, ze dne 30. 6. 2020, čj. 10 As 181/2019-63, č. 4051/2020 Sb. NSS, či ze dne 30. 7. 2024, čj. 4 Azs 360/2023-29, body 10-15).

[12] Jelikož NSS uzavřel, že kasační stížnost stěžovatelky je nepřípustná ve smyslu § 104 odst. 4 s. ř. s., odmítl ji podle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 120 s. ř. s. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 a § 120 s. ř. s. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta nebo řízení zastaveno. Současně platí, že byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí ze svého účtu zaplacený poplatek (§ 10 odst. 3 věta třetí zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích). Proto NSS stěžovatelce vrátil soudní poplatek zaplacený za kasační stížnost.

**Poučení:** Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. února 2026

Ondřej Mrákota  
předseda senátu